Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 30 Cts VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

27

Twee jongens met verlof

WOUTER en Werner zijn twee eigenaardige kerels. Wouter mag met zijn ouders voor een week naar de zee en ze ondernemen dan ook nog een reis naar Zwitserland. Maar, Wouter zou liever thuis blijven om zich niet moe te maken. Werner's ouders zijn niet zo bemiddeld als die van Wouter. Werner zal noch naar de zee, noch naar de Alpen kunnen reizen, alhoewel hij er van droomt. Hij zal zich moeten tevreden stellen met zijn boeken, zijn fiets en de avonturen die hij langs de beek en in het bos zal beleven.

Nu durf ik wedden dat Wouter, die alles zal gekregen hebben wat een jongen maar verlangen kan, op het einde van het verlof met tegenzin terug naar de school zal trekken, en Werner integendeel fris en vrolijk naar zijn nieuwe klas zal gaan.

Hoe is dat mogelijk ?

Wel, Werner is een jongen met een goed karakter die zich aan alles weet aan te passen en niet verbitterd is omdat hij datgene wat hij zo graag zou gehad hebben, niet kreeg. Bijgevolg zal hij gelezen, gefietst en geravot hebben, zoveel zijn hartje maar lustte.

En die arme Wouter zal zich zowel aan zee als in de bergen verveeld hebben, alléén omdat hij niet kon vergeten dat hij zijn zin niet gekregen heeft.

Ik hoop dat er tussen onze lezers meer Werner's zullen zijn, dan Wouter's !

Kuifje

ONZE BRIEVENBUS

Leo Vercruysse, Torhout. — Hartelijk welkom in de grote familie ! We zijn heel blij in Torhout een nieuwe en flinke vriend te hebben en zijn er van overtuigd, dat je veel propaganda zult maken voor ons blad. Je moest me eens schrijven wat je liefst leest in KUIFJE. Ik wens je een prettig verlof en veel plezier ! Met een stevige handdruk.

Kuifjesvrienden, College, Dendermonde. — **De oudere Kuifjesvriend, die jullie vóór enkele weken in het college op bezoek gekregen hebben, laat jullie hartelijk groeten en hoopt dat onze vriendenkring in het college nog veel groter zal worden !**

P. Van Roy, Dworp. — Je vraagt me uitleg over de club en ik wil je die ook graag geven, doch je moest me eens vertellen wat je graag zou weten. Hoe dikwijls de jongens vergaderen, misschien ? Wat ze doen ? Wel, dit alles hangt af van de jongens zelf, want wij geven hier geen strenge richtlijnen, doch laten de jongens bepalen hoe ze hun clubavond willen inrichten. De jongens van de kust bv. maken tijdens de vakantie gezamenlijk lange fietstochten, anderen bouwen een zweefvliegtuig en nog anderen hebben een knappe voetbalploeg. Alles hangt ook af van de leeftijd van de clubleden en het is de voorzitter die hier moet beslissen.

Hallo ! Hallo ! — Kuifjesvrienden uit Kongo, is er niemand van jullie die wil corresponderen met onze trouwe vriend Mark Vermaut, Pieter Couckestraat, 24, Aalst?

VOLGENDE WEEK

EEN SPECIAAL NUMMER

Het nummer van volgende week zal ter gelegenheid van 21 Juli gewijd worden aan de

GULDENSPORENSLAG

Bespreek nu reeds je nummer en zet al je vrienden en vriendinnen aan zich dat nummer van « Kuifje » aan te schaffen !

KUIFJE

LIJFBLAD van alle JONGENS en MEISJES tussen 7 en 77 jaar.

Administratie, Redaktie en Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. — *Uitgever-Directeur :* Raymond LEBLANC. — *Drukkerij :* C. VAN CORTENBERGH, Keizerstraat, 12, Brussel. - Alle rechten voorbehouden voor alle landen.

ABONNEMENTEN :	*3 maand*	*6 maand*	*1 jaar*
België .....B. Fr.	60.—	115.—	225.—
Buitenland	65.—	130.—	260.—

België : P.C.R. 1909.16. « Editions du Lombard », Lombardstraat, 24, Brussel. - *Kongo :* Kuifje-Kongo, Postbus 449, Leo. - *Nederland :* W.A. Palm, Boekenimport en export C.V., Zeestraat, 65°, Den Haag.

VERBLIJF IN ZWITSERLAND

Voor 85 frs. per dag kunnen uw kinderen in Zwitserland drie maanden doorbrengen. Ze staan onder medisch toezicht kunnen er hun studies voortzetten met Belgisch personeel.

Voor alle inlichtingen wende men zich tot de dienst voor Gezondheidsverblijf in Zwitserland Guimardstraat, 5, Brussel Tel. : 12.56.24

DE AVONTUREN van FEE en FONSKE

door Bob DEMOOR

BON Decalcomanies N. 11

Opgelet ! Geschenken ! Bewaar de bon links op deze bladzijde. — 20 achtereenvolgende bons geven recht op een boekje decalcomanies.

DE LEEUW VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR — Vrij naar H. CONSCIENCE

(Wordt voortgezet.)

DE TOVERSPIEGEL

Tekst en Tekeningen van J. LAUDY

Hassan, Kaddoer, Zobeide en de goedhartige Labibine zijn na een lange reis in Samarkande aangekomen. In de zak van een oude cattan ontdekt Hassan een stuk van de toverspiegel en ziet een schat...

In de zalen van het paleis heerst weldra een onbeschrijflijke wanorde en Labibine kijkt met grote ogen toe.

Vier dagen lang wordt er gezocht... De vloeren gelicht, op de muren geklopt, maar van een schat geen spoor !

Op 'n avond is Kaddoer zo ontmoedigd, dat hij zich aan de voet van een boom laat neervallen...

Labibine is nog niet van zijn verbazing bekomen, als het hoofd van Kaddoer te voorschijn komt.

Hassan daalt in de put en tracht de steen op te lichten...

Labibine spant zijn spieren en heft de steen op...

Nu wordt er een ladder ingezet en zonder aarzelen daalt Hassan de sporten af, gevolgd van Kaddoer en Labibine...

Ze komen aan een klein plaatsje dat naar een zware, ijzeren deur leidt...

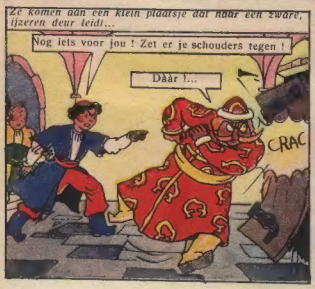

Een geweldige donderslag doet alles beven... Een schitterend licht legt een toverschijn op de edelstenen en het zuivere goud...

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE OLIFANT

De maharadja van Natrobi marcheert aan het hoofd van zijn soldaten in de richting van de troepen van Abdul Gafur, die prinses Njama ontvoerde. Deze laatste werd door de jonge Rudi gered...

Tussen de vijftig olifanten die het leger van Natrobi vergezellen, stapt de witte olifant. Hij draagt de maharadja en wordt geleid door de trouwe Indra.

Zodra de avond valt, slaan de soldaten de tenten op...

Maar kijk, een vuur !

De vijand ? Neen, dat is onmogelijk.

Ik zal op verkenning gaan.

In gezelschap van een officier en Indra inspecteert de maharadja zijn kamp. Opeens schrikt hij op...

Ik hoorde een schreeuw in de jungle !

Misschien heb ik me vergist, maar ik meende nochtans...

Ik heb niets gehoord, heer !

Op een open plek, naast het vuur, zit de jonge Rudi. Hij waakt bij de slapende prinses.

Indra !

Rudi !

Rudi ! Hoe kon je ontsnappen ?

We werden door de vloed meegesleept, doch konden ons aan de bomen vasthouden.

Dat is een mirakel ! De maharadja zal gelukkig zijn... Hij wacht op je...

Njama !... Mijn kind !...

(Wordt voortgezet.)

DE VUURSCHOTELS
of het roodsel van de vliegende schijven

J. Winter, een jong invlieger, werd door 'n onbekende ontvoerd. De piloot kon een boodschap uit de auto werpen. 't Briefje werd door Bill opgeraapt.

Bill moet de weg vragen en verliest hierdoor enkele kostbare ogenblikken...

Dank u, ik snap het al!

Zonder het te vermoeden steekt Bill de vrachtwagen van de professor voorbij...

Ik ben er!

Terwijl hij helt, verdwijnt de camion uit het zicht...

Wat wens je?

Ik heb een dringende boodschap voor de professor...

Je hebt tegenslag, jongen! De professor is zojuist vertrokken en keert niet terug. Ik weet ook niet waarheen hij gereden is...

Bill is geheel ontmoedigd en weet niet wat aanvangen...

Ik zou de politie kunnen verwittigen, maar ze zullen me niet geloven en me op de koop toe uitlachen!

Veel langzamer aan hij gekomen is, fietst de jongen terug naar de hoeve waar hij logeert...

Waar kom je vandaan, Bill?

Zonder veel uiteg te geven, zet Bill zich aan 't tafel. De andere huisgenoten zijn haast klaar met hun maaltijd...

Eindelijk wordt Jess afgezet aan een oude, vervallen hoeve...

Vermits je zo koppig bent, zijn we verplicht je hier op te sluiten...

De kans dat men je in deze hut komt zoeken is zeer gering...

Ik ben helemaal niet van plan hier te blijven ook!

Opeens springt Jess Winter recht en tracht het venster te bereiken. Winter is heel vlug, maar de anderen zijn het niet minder...

De drie mannen worstelen verwoed en op hun lawaai komt er een andere onbekende toegelopen...

Overmeester hem, maar wees niet brutaal!

Bill eet geheel in gedachten verzonken en neemt dan opnieuw zijn fiets.

Aan wie zou ik dat briefje kunnen afgeven?...

(Wordt voortgezet.)

De MYSTERIEUZE MAHUKITAH

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

Mark tracht de Blauwe Mannen op te houden, terwijl Eliane, haar vader en Gabriel vluchten...

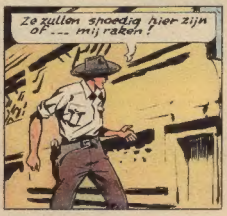

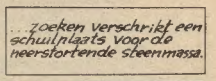

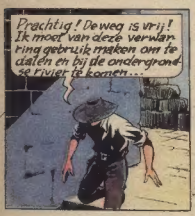

(Wordt voortgezet.)

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER – GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Grey heeft van zijn buitengoed te Siedlisku een opleidingsschool voor piloten gemaakt. Onder leiding van Bolek hebben enkele leerlingen zich in een kelder verschanst om rustig te drinken en kaart te spelen.

STEFAN WIRETSKI geeft de kaarten voor de laatste maal. Hij was tot nog toe kalm, maar nu voelt hij zijn handen beven. Hij vraagt zich af of hij wel goed gehandeld heeft. Is dit wel de juiste methode om hen te winnen ? De kleine heer voelt zich minder zelfzeker als daarstraks.

Demidetski trekt twee kaarten.

— Genoeg.

Wiretski heeft de vijf en de koning.

— Zou ik er nog een moeten trekken ? vraagt hij zich af... Ja, waarschijnlijk wel, in de vorige spelen waren weinig lage kaarten.

Stefan trekt langzaam een kaart en legt ze neer. Het is een acht.

— André, hoeveel is, naar jou mening, een erewoord waard ?

— Verloren, denkt hij en toonloos en ontmoedigd zegt hij : drie.

— Vier ! roepen de leden van de club en ademen opgelucht.

— Indien je geen kaart meer genomen had, zou je gewonnen hebben. Je had toch de vijf in handen, merkt Kozlowski op.

Stefan is bleek geworden en het is net alsof hij erg vermoeid is.

— Jullie hebben gewonnen, begint hij moeilijk, het geld behoort jullie... maar hij aarzelt en doet een paar stappen in de richting van de deur.

— Ik geef je mijn woord dat dit de laatste partij is die ik speelde, zegt Bolek Malicheski en bekijkt daarbij zijn drie vrienden, en dat geld wil ik niet !

Wiretski draait zich om.

— Ik geef je ook mijn woord, verklaart Ahrens.

— En ik ook, zeggen Demidetski en Kozlowski.

Het gezicht van de kleine heer klaart op. Hij lacht en komt terug bij de tafel. Ze schudden elkaar stevig de hand en die handdruk zegt veel meer dan woorden.

Wiretski verlaat de tomatenkelder met opgewekt gemoed. Langzaam loopt hij naar huis. Hij wist wel dat Bolek een fijne kerel is, waar kruim in steekt en ook de anderen zijn in de grond flinke jongens !

In gedachten verzonken stapt hij voorbij het huis van Serge en staat eensklaps voor Grey.

— Vanwaar kom je ? vraagt de kapitein.

Wiretski zwijgt een ogenblik. Voor geen geld ter wereld wil hij Grey vertellen wat er die avond gebeurd is en hij wil ook zijn makkers niet verraden.

— Ik heb een beetje gewandeld, antwoordt hij dan, maar hij voelt zich rood worden en weet dat Grey hem niet gelooft.

Grey kijkt Stefan Wiretski scherp aan. Het is donker en de kleine heer kan de uitdrukking op het gezicht van de kapitein niet zien, maar hij voelt dat Grey weet...

— Het is slecht, heel slecht wat je doet, Stefan, zegt hij eindelijk met verstikte stem. Kom mee, we zullen even praten.

Ja, Grey weet het, maar de kleine heer neemt zich nogmaals voor zijn kameraden niet te verraden.

Als hij een half uur later het bureau van Grey verlaat, weet deze laatste niet wat er eigenlijk voorgevallen is. Hij heeft echter het erewoord van Stefan dat deze nooit meer zal voor geld spelen. Grey stond hier voor een raadsel. Wiretski, zijn beste, intelligentste leerling is een speler ! Hij speelt voor geld en in plaats van het te bekennen en te vertellen hoe hij daartoe gekomen is, zwijgt hij koppig. Grey kan zijn eigen ogen en oren niet geloven. Neen, hij zal niet verder aandringen en de zaak liever laten rusten en afwachten.

Wiretski slaakt een zucht van verlichting als hij buiten staat. Hij kon de ogen van Grey niet verdragen. Er lag zoveel verwijt, zoveel teleurstelling in...

— Gelukkig vroeg hij niet veel en stelde hij zich tevreden met mijn erewoord, denkt de kleine heer... Dan valt zijn blik op de twee vrienden, Plichta en Kramer... Ze staan zo dicht bij de deur van Grey's kantoor, dat Wiretski dadelijk achterdocht koestert. Zouden ze iets gehoord hebben ? Ze zien er alle twee onschuldig uit en geheel verdiept in hun eigen problemen, maar toch kan Stefan niet nalaten te vragen :

— Wat doen jullie hier ?

— Wij wachten op Galetski. Die zal zo dadelijk komen...

De kleine heer stapt stil verder. Nauwelijks heeft hij de deur achter zich gesloten, of de twee werpen elkaar een betekenisvolle blik toe...

— Wel ? Wat denk je er van ? Hij schijnt niet opgewekt te zijn !

— Dat was te verwachten ! Hij heeft natuurlijk alle schuld op zich geladen en over de anderen geen woord gerept.

— Dat mogen we niet toelaten ! We mogen niet toelaten dat de kapitein Wiretski verdenkt terwijl de anderen...

— Ssst ! Ssst ! Bega geen domheden !

— Maar, maar...

— Luister ! Indien de kleine heer zijn vrienden van de tomatenkelder niet wou verraden, mogen wij dat ook niet. We hebben het recht niet. We zullen wel iets anders vinden, kom...

Ze gaan naar de slaapzaal, die ze toevallig met Karol en de vier leden van de tomatenclub delen. De anderen slapen in het aanpalend vertrek. De vier tomaten liggen reeds onder de dekens. Plichta en Kramer ontkleden zich zwijgend.

Dan knipoogt Plichta tegen Kramer en vraagt langs zijn neus weg :

— Zeg André, hoeveel schat je dat een erewoord waard is ?

— Drie duizend honderd veertig zloty, maar zeggen we vierduizend om de rekening te vereenvoudigen. Vierduizend zloty, dat is een vaste prijs, niets minder en niets meer. Ja, eigenlijk geeft ieder wat hij kan. Wiretski betaalde vierduizend zloty ! Mij zou het niet zoveel waard geweest zijn !

— Waar heb je het over ? vraagt Ahrens ruw.

— Dat hoor je toch wel en, zich dan weer tot Kramer wendend :

— Zullen we pokeren ?

— Neen, ik heb mijn erewoord gegeven, dat ik nooit meer speel en ook geen cognac meer drink !

Nu zijn ze alle vier overeind en vier paar ogen kijken de twee vrienden onderzoekend aan.

— Ik sluit de club ! Goeie nacht, zegt Plichta ironisch.

— Goeie nacht ! wenst ook Kramer en ze verdwijnen alle twee onder de lakens.

— Hola ! He ! Niet zo vlug ! Hoe weten jullie wat er heden avond voorgevallen is ?

— Wij weten het, dat volstaat wel nietwaar, beste tomaatjes !

Het ergste is dat Grey het ook weet of beter : Hij zag alléén Stefan in de club en... het geld ! En of die er van langs gekregen heeft ! De kleine heer heeft natuurlijk over jullie geen woord gerept, hebben jullie nu begrepen ?

— Ja. Morgen zullen we met Grey praten.

— Goed. Dan komt alles voor elkaar !

En inderdaad, in het Adelaarsnest kwam alles weer in orde...

— Vertrek ! beveelt de kapitein en geeft teken met de hand.

Karol Zakcheski trekt de stuurknuppel naar zich toe. De schroef draait eerst langzaam, dan vlugger en vlugger. Hij kijkt nog eens achterom en tuurt dan naar de horizon. Het gras van het vliegveld vlucht onder de wielen, het roggeveld voor hem wordt groter, komt nader en dan draaien de wielen van het toestel reeds in het ijle... Karol staat voor het eerst alleen in het vliegtuig. De plaats van Grey is ledig. Niemand kan zijn fouten verbeteren, niemand hem helpen wanneer hij in nood mocht verkeren; hij moet het alleen bolwerken. Karol kan slechts met moeite zijn ontroering overmeesteren ! Zo alléén in de lucht zweven is wonderlijk... Zijn eerste bocht maakt hij te langzaam; het is alsof de machine daalt... Doch Karol weet thans hoe hij hieraan kan verhelpen...

Volgende Donderdag :

DRIEHONDERD METER VRIJE SLAG !

De avonturen van Kwik en Flupke

LEVE FLUPKE !

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKNINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske zijn on de hoogte geraakt van een complot dat tegen de prins van Mocano gesmeed werd. De man met het Rode Masker vraagt Lambik naar de prins te gaan...

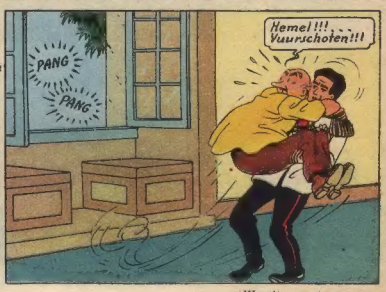

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN ★★★

Kuifje en kapitein Haddock hebben professor Zonnebloem gevonden in een geheime fabriek voor kernenergie. Op het ogenblik dat hij z'n vrienden zijn raket, de X-FLR 6 toont, schreeuwt men : « Halt ! »...

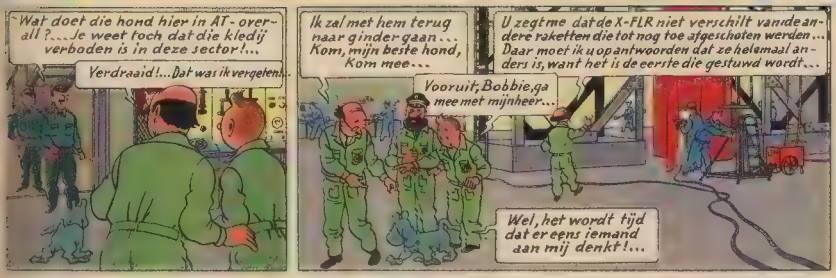

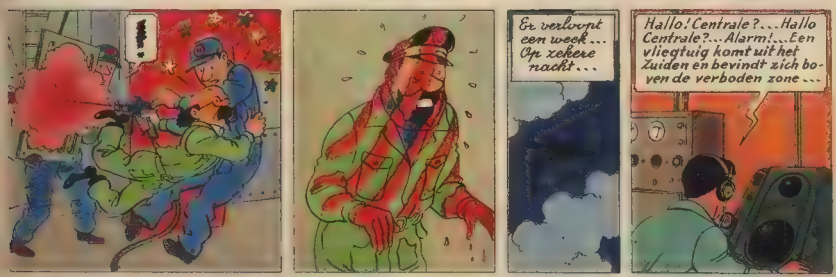

(Wordt voortgezet.)

De grote parade van de Ronde van Frankrijk

Volgende Dinsdag zal bij het eerste morgenkrieken, het vertreksein voor de nieuwe « Tour de France » gegeven worden. Het zijn niet de renners die de stoet openen, doch wel een karavaan reklameauto's. Te midden van het hoog opwaaiende stof kun je op enorme borden in schelle kleuren de namen zien schitteren van : Zwitserse kaas, Champagne Heidsieck, Camembert, Cognac, Whisky en alle mogelijke merken van aperitifs en wijnen, van de laatste nieuwe tandpasta en koelkasten. Vliegtuigen ronken er boven en tientallen luidsprekers doen de bevolking kond, dat de renners van de grote Ronde over twee uur zullen voorbijkomen !

DAT sein zet alle dorpen en steden op stelten ! Het vee wordt in de stal gejaagd, de deuren gesloten, de hond aan de ketting gelegd en iedereen haast zich naar de steenweg waar de Ronde voorbij komt. Al de leerlingen van de kostschool ziet men schrijlings op de muren van het college zitten om Robic, Bartali, Brik Schotte en Marinelli toe te juichen. Als de Ronde op Italiaans grondgebied komt, leest men overal in koeienletters « Forza Bartali » en kan men die gebronde Italianen zich horen heesschreeuwen of over de grond zien rollen indien hun afgod een « perforata la gumma » (lekke band) heeft.

In de woestijn van de Crau zullen de renners hitte en dorst kennen, op de bergen sneeuw en ijs trotseren en langs afgronden en rotskloven zullen ze tegen 70 km. per uur van de bergen storten... en tot op de laatste dag zal iedereen zich afvragen : Wie wint de Ronde van Frankrijk ?

BLIJFT BARTALI EEUWIG JONG ?

Het schijnt wel of Bartali dit geheim ontdekt heeft, want die taaie, hardnekkige, flegmatieke Italiaan die aan zijn hals medailles van alle heiligen draagt, is nogmaals de grote « favori ». Men zegt dat hij oude benen heeft, maar ze draaien nog steeds bewonderenswaardig vlug ! Bartali is bovendien een intelligent renner met veel ondervinding.

De namen van Fausto Coppi en Koblet werden genoemd, maar de campionissimo deed een zware val en Koblet heeft geen lust om de Ronde te beginnen !

Bartali zal bijgestaan worden door een schaar knappe renners die hun taak met des te meer toewijding zullen volbrengen, daar Bartali zijn winst onder hen verdeelt. Inderdaad. Bartali rijdt deze Ronde gratis ! Geen enkele franc, geen enkele lire wil hij voor zichzelf; zijn contracten met de wielerbanen leveren hem genoeg winst op.

DE STIJFKOPPIGE ROBIC

De Italiaan Magni, leider van de « cadetti » en de kleine Robic zijn wellicht de gevaarlijkste rivalen van de grote Bartali. Heel de wereld weet, dat de Bretoenen zo koppig zijn als muilezels en de kleine Robic, — hij beschermt zijn hoofd trouwens steeds met een zware helm, — is een rasechte Bretoen ! Hij werd uitgepikt om in de Franse ploeg te rijden, maar hij weigerde tot dezelfde ploeg als de Fransman Marinelli te behoren. Welicht heeft hij gedacht : « Liever de éérste Bretoen, dan de tweede Fransman ! »

Tijdens de koers weert hij zich als een duivel in een wijwatervat ! Hij is even strijdlustig als de zwitser Kubler, nog een renner die kans heeft, en het is in de bergen dat de sterkaten zich met elkaar zullen meten.

ER ZIJN GEEN BERGEN MEER !

De oude kampioenen van de Ronde halen de schouders op en zeggen dat er geen bergen meer zijn ! Zij herinneren zich het jaar toen Bottecchia, de bergkoning, te Luchon aankwam met één uur voorsprong op de tweede en dat men te middernacht (zeven uur na de aankomst van Bottechia), naar de renners moest gaan zoeken, die halfdood van de koude op de Aubisque verdwaald waren...

Maar, wat zij ook beweren, er zijn nog steeds bergen ! De wegen zijn beter, de afstanden kleiner, maar de Aubisque, de Tourmalet en de Izoard zijn nog altijd even hoog en het sneeuwt en het hagelt, of de zon brandt er schroelend heet. In de Pyreneën wordt de Ronde gewonnen of verloren en het is daar dat de Belgen ze zullen verliezen !

ZE KUNNEN NIET DALEN !

De Belgische renners, eertijds de grote kampioenen van de Ronde, voelen zich niet meer thuis in de bergen. We hebben geen klimmers ? Toch wel, maar... ze kunnen niet dalen ! Dat wist Karel Van Wijnendaele zeer al te best, en om hen te doen dalen zei hij steeds dreigend : « Als jullie durven remmen bij het dalen, rijdt ik jullie met mijn auto in een ravijn ! » En de renners hadden zo'n heilige schrik voor de woedeuitbarstingen van Karel Van Wijnendaele dat ze zich nog liever van de bergen naar beneden stortten, dan zijn buien te trotseren !

Vóór enkele weken deed een jong Belgisch renner, nl. Van Ende, zich opmerken. Hij klimt prachtig, maar in het dalen liet hij zich ook door heel de schaar waaghalzen voorbijsteken. Al zijn klimmerskwaliteiten gingen hiermee te loor ! Wij hebben een Schotte die goed klimt, een Ockers die zijn man kan staan en een Impanis die niet al te veel moed heeft ! Wellicht niet voldoende om een Robic, een Kubler en een Bartali te verslaan.

HONDERD DUIZEND FRANCS PER DAG !

De Ronderenners kunnen millioenen verdienen ! Weten jullie dat de drager van de gele trui een premie van honderd duizend Fr. francs per dag krijgt ? Dat wil zeggen dat een kampioen, die er in slaagt de gele trui van de eerste tot de laatste dag te houden — zoals de kranige Romain Maes in 1935 — twee millioen wint. Het is ook daarom dat van alle koersen ter wereld, de Ronde door het grootste aantal kampioenen betwist wordt !

De Zwarte Kaper

Tekeningen door F. [illegible]

De jonge Vlaamse gravin is weer aan boord van het Spaanse schip. Stil glijden de twee vaartuigen door de kalme nacht. In de heldere maneschijn tekent de slanke silhouet van de Zwarte Kaper zich scherp af...

Kijk, dat is de Zwarte Kaper... Een zonderling man...

Je kijkt naar de zon, kapitein ?

Ja, ze voorspelt niets goeds !

De volgende morgen...

Verwacht je onweer ?

Ja, ik ben er haast zeker van... Stuur een paar van onze mannen naar het Spaans schip !

En de Vlaamse gravin ?

Vraag haar hierheen te komen... Hier is ze veiliger.

Wat denk je over haar ?

Ze is mooi !

Ik vrees haar.

Jij ?...

Ja, een zigeunerin heeft eens voorspeld dat mijn twee broeders zouden vermoord worden en haar voorspelling werd bewaarheid...

Maar wat voorspelde ze voor jou ?

Dat ik in zee zou omkomen... ver van mijn vaderland... ter wille van een mooie vrouw.

Denk er niet aan ! Doe nu wat ik je gevraagd heb !

Goed, kapitein !

Honorata komt aan boord van het kaperschip en een veertigtal piraten klimmen op het Spaans vaartuig.

Misschien kunnen we in Jamaica voor anker gaan.

Neen, de *Bliksem* vlucht niet voor de storm !

Wan Horn, snijdt de touwen door en tracht Jamaica te bereiken !... We wachten je op bij De Schildpad...

Begrepen, kapitein !

(Wordt voortgezet)

Volgende Donderdag : DE STORM WOEDT IN ALLE HEVIGHEID...

DE AVONTUREN VAN M. MUS

DE KLEUR WAS GEVAARLIJK !

DE DUIVELSBERG

TEKST EN TEKENINGEN VAN BEUVILLE.
NAAR ROMAN
VAN EUG SUE

Ridder de Croustillac heeft gezworen met de rijke weduwe Blauwbaard te huwen, die op de Duivelsberg woont. Jef Polgnard brengt hem bij de mooie weduwe...

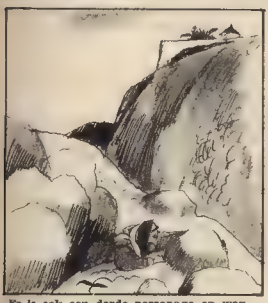

Er is ook een derde personage op weg naar de Duivelsberg, doch deze heeft niet zulke vriendelijke bedoelingen. Hij geraakt met veel moeite tot aan de rotsen. Het is kolonel Rutler die...

...uit de ondergrondse gang gerakt is, waar John omkwam, en nu in de diepte vlak voor de Duivelsberg staat. Hij klampt zich vast aan de struiken, welke hier en daar tussen de stenen opschieten, en kan zo de gladde bergwand beklimmen

Eindelijk komt hij in de tuin van Blauwbaard. Rutler verbergt zich achter de struiken en wacht op de komende gebeurtenissen. Weldra ziet hij een mooie vrouw verschijnen gevolgd door een onbeholpen man die gekleed is in zwart fluweel en rode zijde.

« Daar komen ze ! » fluistert Rutler. Angela en de Croustillac praten druk met elkaar. « Ik maak me ongerust over Joemala, zegt Blauwbaard, hij had me beloofd ons hier op te zoeken. Wacht even, ik ga hem tegemoet. » Ze draait zich om en verdwijnt in de laan.

De ridder wil haar volgen, maar krijgt de tijd niet. Een dicht net wordt hem over het hoofd geslagen, zijn handen gebonden en op zijn borst, dwars door de kant heen, voelt hij het lemmer van een dolk.

Een onbekende fluistert hem in het oor : « Milord, maak geen beweging ! Roep mevrouw de hertogin niet, of u is dood ! In naam van Willem van Oranje...

...onze edele koning van Engeland, houd ik u aan ! U wordt beschuldigd van samenzwering tegen de veiligheid van de Staat ! » Onze ridder verstaat geen Engels en kan eindelijk met verstikte stem uitbrengen : « Spreek Frans ! »

« Zoals uwe hoogheid het wenst ! antwoordt Rutler, terwijl hij het net wegtrekt. Ik begrijp dat het Engels bij u onaangename herinneringen opwekt... » « Engels... onaangename herinneringen... voor mij... hakkelt de Croustillac, ik bid u, verklaar u nader... »

(Wordt voortgezet.)

VERHAAL DOOR
FRANCIS D'ORGEVAL
ILLUSTRATIE VAN
RAYMOND REDING

De Speciale Trein

Tom Bundry, stationchef in een uithoek van Alaska, wacht op een speciaal konvooi dat van de goudmijn komt. Hij wordt onverhoeds aangevallen door bandieten...

TOM vloekt ! Wat kan hij beginnen ? Er resten zeker niet meer dan twintig minuten... Hoe die bandietenstreek verhinderen ?

Zoekend kijkt Tom rond naar een uitweg... De deur inbreken is onbegonnen werk; ze is te stevig en het zou niet zonder lawaai kunnen gebeuren !

Dan herinnert Tom zich dat er in de hoek van het kamertje een venster geweest is dat met stenen dicht gemaakt werd. Als ik die kon uitbreken ? Hij denkt niet verder na, doch zoekt de houweel die ergens onder de aardappelen moet steken... Zonder licht en zenuwachtig als hij is, duurt het een tijdje vóór hij hem heeft... Eindelijk ! Tom voelt geen koude en ook geen pijn meer. Voorzichtig hakt hij met korte stoten tegen de muur. Een steen komt los; hij trekt hem naar zich toe om geen gerucht te maken. De koude lucht dringt binnen.

— Hier wegkomen ! Hier op tijd wegkomen !

Tom wist niet hoe laat het was, maar de trein was nog niet voorbij. Het kon echter nog slechts een kwestie van minuten zijn. Eén voor één haalt hij de stenen weg. Met de wind die ijskoud van het Noorden komt, dringen ook de geluiden van de eenzame vlakte binnen. Een zacht gedonder...

— De trein rijdt voorbij Raki !

Alles of niets ! denkt Tom, rukt enkele stenen met geweld weg en klimt buiten.

— Ik moet de kaai mijden, want daar zitten de schurken zeker verscholen en moet dwars over het land rennen tot op driehonderd meter voor het station. In de bocht waar de treinen hun vaart vertragen. Tom loopt en loopt. Zal hij op tijd komen ? Het gezoef komt dichter en hij heeft nog slechts een derde van de weg afgelegd. Hij wanhoopt, want daar ziet hij ook reeds de lichten. Alles tevergeefs ! Neen, dat mag niet !

Als een gek holt hij voort, niet meer over het land, doch recht naar het begin van de kaaien. Hij hijgt, de wonde begint opnieuw te bloeden en zijn benen wegen loodzwaar. De trein schijnt monsterachtig groot in de stilte van de ijsvlakte. Tom struikelt en valt, doch kan zich met de moed der wanhoop weer oprichten. Hij heeft gewonnen. Hij staat nu vlak bij de sporen en op tien meter komt de trein.

— Vooruit ! Vooruit ! Niet stoppen ! Dieven ! Niet stoppen !

Tom schreeuwt zo hard hij kan en de machinist en de stoker kijken eerst met verbazing naar die vreemde bloedende gestalte die in het licht van de machine spookachtig is. Tom roept steeds door :

— Vooruit ! Vooruit ! Stop niet ! Er zijn bandieten in het station !

Uit het station en op de kaaien springen mannen te voorschijn... Maar de machinist heeft begrepen. Met geweld stoomt de trein vooruit, een machinegeweer ratelt en er weerklinken pistoolschoten.

De bandieten hebben een kar met koffers beladen op de sporen geschoven, maar de trein vliegt erover. Tom hoort de stoomfluit lang en scherp gillen... Hij lacht zwakjes.

— Die zijn gered en ik heb die partij nog niet zo slecht gespeeld !

Tom Bundry valt neer... Hij kan niet meer en hij wacht gelaten op de bandieten die hem zeker zoeken en zich zullen wreken...

Er weerklinken nog steeds schoten. Vechten die kerels nu onder mekaar ? De trein is toch weg !... Verder komt Tom niet meer. Hij heeft te veel bloed verloren... Alles danst om hem een... Ook de kleine, zonnige hoeve met de blonde Grace... Nog vier en twintig dagen... We zouden zo gelukkig geweest zijn...

Een licht deint op en neer door de nacht en stappen naderen...

— Tom Bundry ! Tom Bundry ! Waar ben je ?

— Is dat Pound ? Kan toch niet !

— O Tom ! Tom ! O Goddank ! Hier is hij... En gewond... Misschien zelfs...

Hoe lang het geduurd heeft kon Tom niet zeggen, maar als hij de ogen weer opende lag hij in zijn bureau en... waarachtig, dat was de oude Pound met de Sheriff van Bang en een tiental bekenden uit het kleine stadje.

— Mijn oude Ford is niet door de sneeuw geraakt gisteravond, Tom. Goddank ! Op zeker ogenblik kon ik niet meer verder en kwam terug naar het station om hier bij jou te overnachten...

Een eind van het station hoorde ik stemmen en een beetje later zag ik vijf zwarte gedaanten op de kaai staan. Ik meende die schurk van een Curton te herkennen en ik begreep wat die heren van plan waren. Wat ze met jou gedaan hadden kon ik me ook wel voorstellen... Ik ben dan zo vlug mogelijk terug naar de stad gebold ! Wat een rit jongen ! Ik ben er heilig van overtuigd dat mijn Fordje 90 per uur deed... Gelukkig kwamen we net op tijd. We hebben die rekels nogal doen dansen hoor ! Had je moeten zien. Ja, drie hebben een lading lood in het lijf en de anderen zullen wellicht de strop krijgen.

— Maar alle gekheid op een stokje, ouwe jongen, ze hebben je lelijk toegetakeld. En waarom eigenlijk ? Dachten ze hier schatten te vinden ?... Wat voor een soort trein was het, die hier in razende vaart voorbijstoomde ?

— De speciale trein, fluisterde Tom... De speciale trein met het goud.

De warmte van de ronkende kachel deed zo'n deugd en iemand had zijn hoofd stevig en goed verbonden. De vrienden keuvelden gezellig en dronken rhum... Naast de kalender, waar nog vier en twintig dagen overbleven, lachte het beeld van de lieve Grace hem toe...

EINDE

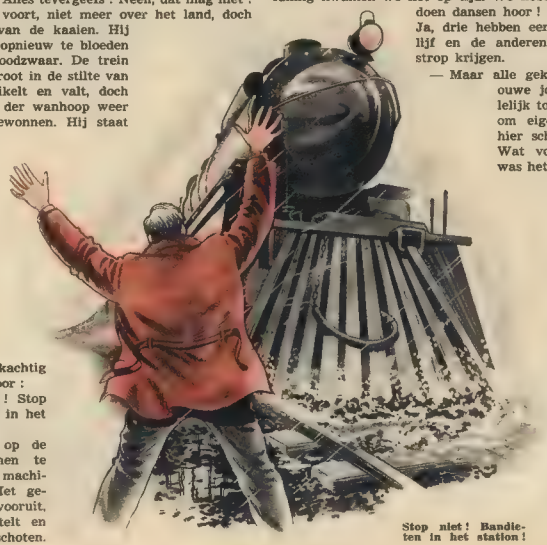

Stop niet ! Bandieten in het station !

CORENTIN

BIJ DE INDIANEN

Kapitein Jack, een echte schurk, leidt Zwarte Bison, Corentin en Genoveva naar het kamp van de Apachen waar de vader van Corentin gevangen gehouden wordt...

TEKST en TEKENINGEN van Paul CUVELIER

Na de gebruikelijke begroeting, zet Zwarte Bison de reden van zijn bezoek uiteen.

Dat mijn krijgers de blanke halen en hier brengen !...

En enkele ogenblikken later...

William ! Wat een geluk !!!

Genoveva !... Corentin !... Mijn God !!!

Papa !

Kolonel William vertelt hoe hij naar het kamp van de Apachen gebracht werd.

Onze tegenstanders waren er in gelukt het fort in brand te steken. Ondanks onze hardnekkige weerstand moesten wij het onderspit delven. Twee of drie soldaten gelukten er in te ontsnappen...

... ik bleef voor dood liggen...

Een Indiaan bemerkte dat ik nog ademde...

... en de Apachen brachten me naar hun dorp...

... Ze verzorgden me en hielden me gevangen om voor hen te werken...

Maar, hoe konden jullie weten dat ik hier was ?

Dat is een hele geschiedenis... Luister...

Intussen sluiten Zwarte Bison en het stamhoofd van de Apachen een mysterieuze koop...

Zou mijn broeder aandachtig willen luisteren...

(Wordt voortgezet.)

WAT MIJ IN VADERS' DAGBLAD INTERESSEERT

Enkele weken geleden hebben we in onze openbare onderzoeken : Jullie krijgen het woord, de vraag gesteld : Wat lees je het liefst in vader's dagblad ?

Zoals verwacht spannen het tekenverhaal en de sport de kroon (ieder 33,3 t.h.). Het kinderhoekje en het gemengd nieuws worden ook graag gelezen (14,5 en 11,1 t.h.). Het aantal lezers, dat hun voorkeur aan de foto's schenkt, is kleiner (7,2 t.h.). Het percentage van diegenen die in het dagblad niets lezenswaardig vinden, is zeer gering (0,6 t.h.).

IK LEES...

liefst van al de voetbalwedstrijden waarin grote spelers als Meert, Mermans of Aernoudts meespelen, ik mag de krant lezen van vader als ik mijn best doe op school. Als ik geen goede uitslag heb wordt het dagblad weggestopt ! Daarom doe ik mijn best om toch maar te kunnen lezen hoeveel goals Mermans gemaakt heeft en of Meert er heeft binnen gelaten !

J.-M. Wielandts, Dendermonde : een bon POLYFOTO.

GROTE REPORTAGES...

boeien mij het meest. Expedities, uitvindingen en ontdekkingen vind ik heel interessant en leerzaam. Zulke reportages verslind ik steeds gretig en vol belangstelling.

Walter Meyers, Antwerpen : een bon POLYFOTO.

DE PRENTJES...

zijn het enige wat ik met belangstelling bekijk. Natuurlijk lees ik dan ook de onderschriften. Ik vind dat veel interessanter dan al die saaie artikels. Ik vind dat ze een dagblad in prenten moesten uitgeven, dat zou plezant zijn, hé !

Charles Van Gasse, Brussel : een abonnement van drie maanden.

— Ik neem het hoefijzer en als ik met mijn hoofd knik, slaat U er op.

De smid knikt, de leergast slaat.

Resultaat : 'n begrafenis.

ALS « KUIFJE »...

uitgelezen is neem ik vaders dagblad wel eens vast. De voetbalverslagen en het nieuws over de Vliegende Schijven vind ik het boeiendst. Bovenal verkies ik echter « Kuifje » en ik ben niet alleen, want als mijn oom, de dokter, komt, kan hij soms wel één uur in « kuifje » lezen en dan lacht hij van plezier !

Elza Bellens, Mechelen : een album van Suske en Wiske.

SUSKE EN WISKE'S

avonturen zijn mijn lievelingskost ! Steeds weer is de grote vraag : Wat zal er morgen volgen ? Mijn broertje kan nog niet goed lezen, en ik moet dan voorlezen. Lambik steekt altijd iets verkeerds uit en dan denkt hij goed gedaan te hebben. Tante Sidonie is zo lang en dun dat men haar Salsboon noemt, maar ze is veel allemaar dan Lambik en dat is maar goed ook !

Alois Welters, Heist op den Berg : een album.

DE JEUGDBLADZIJDE...

lees ik 't liefst ! Waarom ? Wel, die is toch speciaal voor ons opgesteld en er staat altijd iets in waarvoor we belangstelling hebben. De verhalen zijn spannend en dan krijgen we leuke raadseltjes, leestige gedichtjes en ook wel eens een prijskamp.

Luc Van de Meirssche, Brugge : een doos briefpapier.

IK DROOM...

van de sport en daarom lees ik in vaders grote gazet hoe het geweest is met de Buffalo's en wat de Havenjongens uitgestoken hebben. Andere artikels lees ik niet, en het is alleen 's Maandagsmorgens dat ik als een uitgehongerde tijger op de krant, spring !

Jacques Van Innis, St.-Amandsberg, Gent : een omslag briefpapier.

EENMAAL...

per maand neem ik de krant om te zien of ik soms geen miljonnair geworden ben met de Koloniale Loterij ! Voor het overige bekijk ik geen krant, « Kuifje » vind ik interessanter.

Roland Van de Daele, St. Jans Molenbeek : een spel.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

VLAAMSE FEESTEN IN AMERIKA

De Vlamingen in Amerika laten niets onverlet om de eigen landaard hoog te houden en organiseren heel de Winter concerten. Ook de Amerikanen lusten onze muziek- en zangavonden. Op Zondag 4 Juni had er een groots Beiaardconcert plaats gegeven door Ray Keldermans. Het weer was prachtig en duizenden belangstellenden en muziekliefhebbers luisterden naar de zilveren klanken van « Vlaanderen dag en nacht denk ik aan u », « Naar Oostland willen we rijden », « Ic sag Cecilia komen », « Vlaanderen » van Veremans, en « Dan zal de Beiaard spelen » van Benoit. De jonge Vlamingen die zich in Amerika groepeerden om te zingen en te concerteren staan in heel Detroit bekend onder de naam « Knights (ridders) of Flanders »!

HOE VER ZIJN WE IN BRUSSEL IN VOGELVLUCHT VAN :

Amsterdam 159 km.
Antwerpen 32 km.
Athene 2.091 km.
Kairo 3.202 km.
Dublin ... 782 km.
Geneve ... 532 km.
Johannesburg 8.578 km.
Kopenhagen 754 km.
Leopoldstad 6.245 km.
Lissabon 2.115 km.
New-York 5.882 km.
Stockholm 1.266 km.

Meester : « Jullie weten dat de warmte de dingen uitzet. Jefke, geef me eens een voorbeeld. »

Jefke : « In de Winter duurt de vakantie twee- en in de Zomer vier weken, meester ! »

HET LEVEN IN NEDERLAND IN CIJFERS

Voor één dag worden volgende getallen geciteerd :

Geboorten	679
Sterfgevallen	198
Huwelijken	240
Melkproductie	4.650.000 l.
Alcoholverbruik	40.000 l.
Sigarettenverbruik	14.610.000
Sigarenverbruik	2.420.000
Verkeersongelukken	12
Brieven	5.000.000

STILLE WENK

Tante (in de Zoo) : « En nu gaan we eens naar de zeeleeuw kijken om te zien hoe hij vissen eet. »

Bob : « Tante, zou je niet liever eerst even kijken naar een klein jongentje om te zien hoe het taartjes eet ? »

WE LATEN HET ONS SMAKEN !

In België werd er vóór de oorlog gemiddeld 70 liter melk per jaar en per persoon gebruikt. Thans is het 90 liter, wat nog weinig is vergeleken met Engeland, 156 l.; Zweden, 360 l.; Zwitserland, 223 l.; Noorwegen, 214 l. en Denemarken, 176 l.

In 1949 werden in ons land 18 milliard uitgegeven bij de slager, 5,5 in de tabakhandel en 5 voor bier. Er werd voor 2.275 miljoen chocolade verbruikt, voor 2 milliard alcohol, en voor 1 milliard schoonheidsartikelen.

In het voorbije jaar werden in ons land 288 miljoen 383.233 kgs. vlees verorberd, dat is gemiddeld 34 kg. per jaar en per persoon. In Oost-Vlaanderen zitten blijkbaar de grootste vleeseters, want deze provincie verbruikt 43 kgr. vlees per persoon, dus meer dan het nationaal gemiddelde.

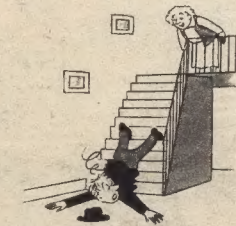

WELLEVENDHEID

— O! U heeft u toch niet bezeerd, hoop ik?
— Neen, mevrouw, het was me een waar genoegen van uw trap te vallen !

HOEVEEL NIEUWE LEZERS HEB JE REEDS BIJGEWONNEN ?

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdor : COTDOR HEEFT DE « PEDALOFOON » UITGEVONDEN !

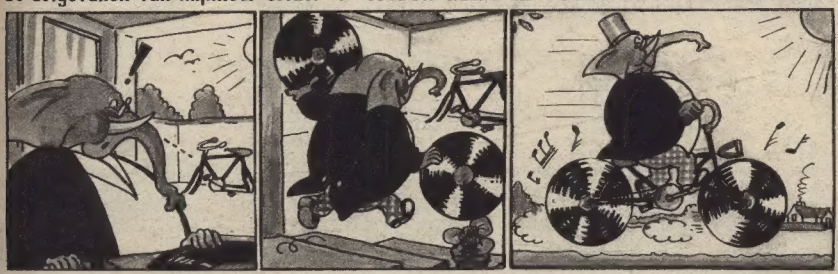

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

Alex werd door Cesar met een belangrijke opdracht belast. In Alexandrië ontmoet hij niets ontziende vijanden die het huis van Romula in de vlammen doen opgaan. Alex is vegwenen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

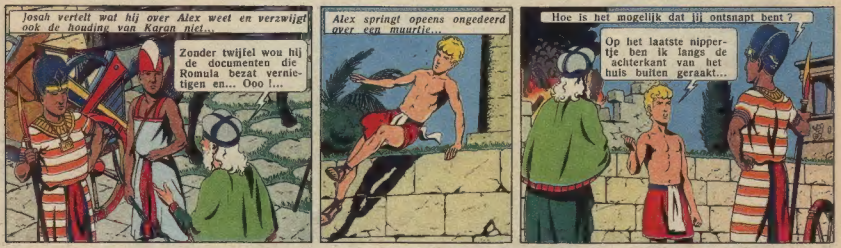

(Wordt voortgezet.)